

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 361

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 iunie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 182 din 2 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-5	359.	— Hotărâre privind aprobarea Protocolului dintre Guvernul României și Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina, semnat la Mátraháza, Ungaria, la 11 octombrie 2012, pentru aplicarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală, semnat la Bruxelles la 18 septembrie 2007
Decizia nr. 184 din 2 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	5-7		11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
352. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	8-10		11-14
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		3.	— Ordin privind aprobarea Regulamentului nr. 1/2013 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006
			15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182

din 2 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrol Proiect Oradea” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.075/232/2011 al Judecătoriei Găești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.586D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.075/232/2011, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Societatea Comercială „Petrol Proiect Oradea” — S.R.L. din Oradea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11), art. 41 alin. (1) și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea fundamentală, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, consideră că prevederile art. 16 alin. (1) din Codul muncii nu respectă egalitatea de tratament a părților contractante la momentul încheierii contractului de muncă.

Totodată, arată că dispozițiile din Codul muncii — potrivit cărora primirea la muncă a unei persoane pentru care nu a fost întocmit contract individual de muncă constituie contravenție și se sancționează — sunt neconstituționale, deoarece obligativitatea încheierii contractului individual de muncă în formă scrisă îngrădește dreptul la muncă și încalcă principiul libertății comerțului, iar regimul sancționator stabilit pentru angajator este discriminatoriu față de cel stabilit pentru salariați, care nu pot fi sancționați. Or, principiul egalității în drepturi impune stabilirea aceluiași tratament juridic pentru situații identice.

Invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*.

În final, arată că prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 instituie o prezumție relativă de validitate a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, încalcând astfel prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil.

Judecătoria Găești consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece forma scrisă a contractului individual de muncă este în interesul ambelor părți contractante, preîntâmpinând astfel comportamentul abuziv al angajatorului, dar și atitudinea angajatului. De asemenea, nici prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu sunt neconstituționale, având în vedere că instanța de judecată administrează orice probă apreciată ca necesară în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal și hotărăște asupra sancțiunii, operând așadar prezumția de nevinovăție a contravenientului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la dispozițiile din Codul muncii, consideră că, având în vedere natura specifică a raporturilor de muncă și existența raportului de subordonare între angajat și angajator, angajatorul având o anumită autoritate asupra salariatului, soluția legislativă criticată este justificată prin prisma poziției supraordonate a acestuia în cadrul raporturilor de muncă. Referitor la dispozițiile art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 552/2010, nr. 183/2003 și nr. 490/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în notele scrise ale autorului excepției și în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la obiectul excepției, Curtea constată următoarele:

1. Obiectul litigiului în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate este plângerea contravențională împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, proces-verbal întocmit la data de 23 martie 2011.

Dispozițiile de lege criticate de autorul excepției al căror conținut este redat în notele scrise prin care invocă excepția de neconstituționalitate, dispoziții potrivit cărora primirea la muncă a unei persoane pentru care nu a fost întocmit contract individual de muncă constituie contravenție și se sancționează, erau cuprinse, la data intrării în vigoare a Legii nr. 53/2003 — Codul muncii în art. 276 alin. (1) lit. d), însă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 5 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 371/2005, art. 276 alin. (1) lit. d) a devenit art. 276 alin. (1) lit. e).

Astfel, la data de 23 martie 2011, aceleași dispoziții criticate erau cuprinse în art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și, ca urmare a modificării intervenite prin Legea nr. 331/2009 privind modificarea lit. e) a alin. (1) al art. 276 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 13 noiembrie 2009, aveau următorul cuprins: „(1) *Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...] e) primirea la muncă a persoanelor fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 4.000 lei pentru fiecare persoană identificată, fără a depăși valoarea cumulată de 100.000 lei;*”.

Așadar, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, iar nu art. 276 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cum a fost reținut din eroare în încheierea de sesizare.

Pe de altă parte, Curtea reține că, ulterior încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, Legea nr. 53/2003 — Codul muncii a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, ca urmare a adoptării Legii nr. 40/2011 pentru modificare și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 31 martie 2011, iar dispozițiile cuprinse în art. 276 alin. (1) lit. e) au fost preluate parțial în art. 260 alin. (1) lit. e), potrivit căruia „(1) *Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...] e) primirea la muncă a până la 5*

persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare persoană identificată;” și în art. 264 alin. (3), potrivit căruia „*Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă penală primirea la muncă a mai mult de 5 persoane, indiferent de cetățenia acestora, fără încheierea unui contract individual de muncă*”, fără a păstra în integralitate soluția legislativă criticată.

În consecință, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea constată că art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003, în forma avută înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 40/2011 și a republicării Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, continuă să producă efecte în cauza în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

2. Dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, având următorul conținut: „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării*”, au fost modificate prin dispozițiile art. 41 pct. 5 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, fără a se schimba soluția legislativă criticată.

Dispozițiile modificatoare ale art. 41 pct. 5 din Legea nr. 76/2012 prevăd că: „*Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

[...]

5. *Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*Art. 34. — (1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.*

(2) *Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.»*

Astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 76/2012.

3. În concluzie, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 371/2005 și prin Legea nr. 331/2009, și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 76/2012, având următorul cuprins:

— Art.16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: *„Contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților, în formă scrisă, în limba română. Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului. Forma scrisă este obligatorie pentru încheierea valabilă a contractului.”;*

— Art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: *„(1) Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...] e) primirea la muncă a persoanelor fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 4.000 lei pentru fiecare persoană identificată, fără a depăși valoarea cumulată de 100.000 lei.”;*

— Art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia României, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Referitor la dispozițiile criticate din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 418 din 3 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, și prin Decizia nr. 1.109 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 octombrie 2009.

Astfel, prin Decizia nr. 418/2007, Curtea a statuat că „desfășurarea raporturilor juridice de muncă în condițiile reglementate, în deplină cunoștință a drepturilor și îndatoririlor părților, siguranța și stabilitatea acestor raporturi prezintă interes general pentru întreaga societate, iar, în particular, atât pentru angajatori, cât și pentru salariați. Un rol deosebit de important pentru asigurarea acestor cerințe îl reprezintă contractul individual de muncă.

Contractul individual de muncă este convenția prin care se materializează voința angajatorului și a viitorului salariat de a stabili un raport juridic de muncă. În această convenție, negociată și liber consimțită, sunt prevăzute, în limitele stabilite de legislație și de contractele colective de muncă, toate elementele necesare pentru cunoașterea condițiilor de desfășurare și de încetare a raportului de muncă, drepturile, obligațiile și răspunderile ambelor părți.

Întrucât contractul individual de muncă reprezintă cea mai concludentă dovadă a ceea ce au convenit părțile, documentul pe baza căruia se poate verifica în ce măsură și-a îndeplinit obligațiile oricare dintre părți, ce drepturi poate revendica și ce răspunderi are, inclusiv în cadrul soluționării unor eventuale litigii, încheierea lui, chiar înainte de începerea raporturilor de muncă și în formă scrisă, este în interesul ambelor părți.

Răspunderea pentru încheierea contractului individual de muncă revine în mod firesc angajatorului. Existența contractului

previne comportamentul abuziv al angajatorului, dar și atitudinea incorectă a salariatului în îndeplinirea sarcinilor pentru care s-a angajat. Încadrarea în muncă doar cu forme legale, pe baza unor contracte individuale de muncă, asigură atât cunoașterea, cât și exercitarea obligațiilor legale ce le revin celor care folosesc forța de muncă salarială.

În consecință, prevederea, prin art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, a obligației încheierii contractului individual de muncă, în formă scrisă, anterior începerii raporturilor de muncă, nu îngrădește în niciun fel dreptul la muncă sau libertatea alegerii locului de muncă.”

Prin Decizia nr. 1.109/2009, Curtea a reținut că, în ceea ce privește comerțul cu forța de muncă (forța de muncă în calitate de capital), fără a împiedica în niciun fel libertatea comerțului, acesta trebuie strict reglementat, mai ales prin prisma drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor stabilite ca atare prin titlul II cap. II din Constituție.

Curtea a mai reținut că angajatorul și salariatul se află, în mod obiectiv, în situații diferite, determinate de statutul juridic, de drepturile și îndatoririle specifice în cadrul raportului de muncă. Drepturile și libertățile fundamentale ale cetățeanului sunt valori constituționale ce se întemeiază pe demnitatea umană și libera dezvoltare a personalității umane [art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală], drepturi de care beneficiază numai persoanele fizice. Drepturile persoanelor juridice, cum este și cazul angajatorului, sunt stabilite prin actele juridice de înființare, care le determină capacitatea juridică adecvată realizării scopurilor lor. De aceea, instituirea unui tratament juridic diferit este pe deplin justificată obiectiv și rațional.

II. Cu privire la dispozițiile art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 236 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, Decizia nr. 1.245 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 13 ianuarie 2012, statuând că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de „contravenient” nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție.

De asemenea, Curtea a reținut că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare; în acest sens, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, s-a statuat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Totodată, Curtea a reținut că instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenție. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Petrol Proiect Oradea” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.075/232/2011 al Judecătorei Găești și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Găești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 184

din 2 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Angheluță Mărgineanu în Dosarul nr. 4.330/113/2012 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 9D/2013— nr. 15D/2013, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Nicolae Tudorache, de Marcelica Guțoi, de Gheorghe Bercu, de Ștefan Cioranu, de Stelian Dinu, de Neculae Valentin Nemțanu și, respectiv, de Gabriel Ștefănescu în dosarele nr. 4.329/113/2012, nr. 4.328/113/2012, nr. 4.327/113/2012, nr. 4.326/113/2012, nr. 4.325/113/2012, nr. 4.324/113/2012 și, respectiv, nr. 4.323/113/2012 ale Tribunalului Brăila — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 9D/2013 — nr. 15D/2013 la Dosarul nr. 8D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 noiembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 4.330/113/2012, nr. 4.329/113/2012, nr. 4.328/113/2012, nr. 4.327/113/2012, nr. 4.326/113/2012, nr. 4.325/113/2012, nr. 4.324/113/2012 și nr. 4.323/113/2012, **Tribunalul Brăila — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.** Excepția a fost ridicată de reclamantii Angheluță Mărgineanu, Nicolae Tudorache, Marcelica Guțoi, Gheorghe Bercu, Ștefan Cioranu, Stelian Dinu, Neculae Valentin Nemțanu și Gabriel

Ștefănescu în cadrul unor litigii având ca obiect plata indemnizației de revoluționar aferentă anului 2012.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate — prin faptul că prevăd neacordarea în anul 2012 a indemnizațiilor Luptătorilor Remarcați prin Fapte Deosebite prevăzute în art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 — instituie discriminări și contravin astfel dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 148 alin. (2) privind aplicarea cu prioritate a actelor cu caracter obligatoriu adoptate de Uniunea Europeană, precum și dispozițiilor art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, invocă prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

În acest sens, arată că acțiunea principiului echității trebuie să privească atât activitatea legiuitorului — în elaborarea actelor normative —, cât și activitatea de interpretare și aplicare a dreptului, reguli nesocotite în speță.

De asemenea, refuzul plății indemnizațiilor prevăzute de lege contravine și principiului securității juridice, „potrivit căruia legea trebuie cunoscută și înțeleasă, trebuind să fie precisă și previzibilă, respectiv să ofere securitate juridică destinatarilor săi”. În acest sens, invocă hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, *Ekvenyi împotriva Ungariei*, *Rotaru împotriva României*, *Dammam împotriva Elveției*. Sub acest aspect, principiul securității juridice se corelează cu un alt principiu dezvoltat în dreptul comunitar, și anume principiul încrederii legitime, astfel cum a fost reținut în jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Tribunalul Brăila — Secția I civilă opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate nu instituie discriminări între cetățeni aflați în situații comparabile. De asemenea, consideră că nu sunt încălcate nici celelalte prevederi invocate din Constituție.

În cauză, instanța constată că dispozițiile de lege criticate instituie un tratament egal pentru toate persoanele aflate în aceeași situație, aplicându-se în mod nediscriminatoriu tuturor beneficiarilor indemnizațiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar,

publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

În realitate, Curtea constată că Legea nr. 283/2011 aprobă, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ordonanță publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010.

Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „*Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar*”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, cu următorul conținut:

„*Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*”

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.

Prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2012, însă, cu toate acestea, continuă să își producă efectele juridice în cauzele în care s-au invocat excepțiile de neconstituționalitate, astfel încât, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestora.

Dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, la care fac trimitere dispozițiile de lege criticate, au următorul cuprins: „*De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor*”, iar cele ale art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 prevăd următoarele: „*Pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, se instituie următoarele titluri: [...]* b) *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989: [...]* 3. *Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus*

grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărut până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989;”.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 148 alin. (2) privind aplicarea cu prioritate a actelor cu caracter obligatoriu adoptate de Uniunea Europeană, precum și dispozițiilor art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitor la egalitatea în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 prin Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013.

Curtea a constatat că Legea nr. 283/2011 reglementează o serie de măsuri cu caracter financiar, având impact asupra unei game largi de drepturi de natură bănească de care se bucură o serie de categorii socioprofesionale, drepturi ce își au izvor fie în Legea fundamentală, fie în alte acte normative.

Reglementarea de lege criticată stabilește că, temporar, pentru anul 2012, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, numai dacă acestea aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De asemenea, de această indemnizație beneficiau și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în

nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri din motive neimputabile lor.

Curtea a reținut că aceste drepturi fac parte dintr-un ansamblu de măsuri pe care Legea nr. 341/2004 le-a instituit pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989. În ceea ce privește prevederile actului normativ criticat vizând limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.

Curtea a apreciat că nu poate fi reținută nici critica privind contrarietatea cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece prin prevederile de lege criticate se instituie un tratament egal pentru toate persoanele aflate în aceeași situație, aplicându-se în mod nediscriminatoriu tuturor beneficiarilor indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, și anume persoanelor care dețin titlul prevăzut de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 de „Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”, precum și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția cuprinsă în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În final, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 148 alin. (2) privind aplicarea cu prioritate a actelor cu caracter obligatoriu adoptate de Uniunea Europeană nu au legătură cu cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Anghelută Mărgineanu, de Nicolae Tudorache, de Marcelica Guțoi, de Gheorghe Bercu, de Ștefan Cioranu, de Stelian Dinu, de Neculae Valentin Nemțanu și, respectiv, de Gabriel Ștefănescu în dosarele nr. 4.330/113/2012, nr. 4.329/113/2012, nr. 4.328/113/2012, nr. 4.327/113/2012, nr. 4.326/113/2012, nr. 4.325/113/2012, nr. 4.324/113/2012 și, respectiv, nr. 4.323/113/2012 ale Tribunalului Brăila — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brăila — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea****bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013****al Companiei Naționale****„Administrația Porturilor Dunării Fluviale” — S.A.,****aflată sub autoritatea****Ministerului Transporturilor**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, operatorul economic poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Relu Fenechiu

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
 Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” — S.A.
 Șoseaua Portului nr. 1, Giurgiu
 Cod unic de înregistrare: 1284717

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2013**

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2013
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	22.323,76
	1	Venituri din exploatare	2	21.948,76
	2	Venituri financiare	3	375,00
	3	Venituri extraordinare	4	0,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.17+Rd.18)	5	19.500,45
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	6	19.177,50
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	7	7.403,29
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	252,00
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	9	9.481,29
	C1	ch. cu salariile	10	5.918,46
	C2	bonusuri	11	860,02
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	50,00
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	0,00
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat	14	624,02
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	2.028,79
	D.	alte cheltuieli de exploatare	16	2.040,92
	2	Cheltuieli financiare	17	322,95
	3	Cheltuieli extraordinare	18	0,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	19	2.823,31
IV		IMPOZIT PE PROFIT	20	416,93
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	21	2.406,38
	1	Rezerve legale	22	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	23	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	24	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	25	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	26	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	27	2.406,38
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	28	240,64
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	29	2.045,42
	a)	- dividende convenite bugetului de stat sau local, dupa caz	30	2.045,42

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2013
0	1	2	3	4
	g	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	31	120,32
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	32	798,32
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	33	789,32
	a)	cheltuieli materiale	34	31,48
	b)	cheltuieli cu salariile	35	193,44
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	36	545,65
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	37	11,74
	e)	alte cheltuieli	38	7,01
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	107.264,36
	1	Alocații de la buget, din care:	40	0,00
		Alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	40 bis	0,00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	41	101.510,89
X		DATE DE FUNDAMENTARE	42	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	43	221
	2	Nr. mediu de salariați total	44	203
	3	Cheltuieli de natura salariala (a+b), din care:	45	6.778,48
	a)	cheltuieli cu salariile	46	5.918,46
	b)	bonusuri	47	860,02
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de munca (Rd.46/Rd.44)/12*1000	48	2.429,58
	5	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.45/Rd.44)/12*1000	49	2.782,63
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44)	50	109.969,26
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44*ICP)	51	109.969,26
	8	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/ persoana)	52	1.379,21
	9	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.5/Rd.1)x1000	53	873,53
	10	Plăți restante, în prețuri curente	54	18,95
	11	Creanțe restante, în prețuri curente	55	2.200,00

Indicator fizic: număr utilizatori infrastructura portuară

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea Protocolului dintre Guvernul României
și Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina,
semnat la Mátraháza, Ungaria, la 11 octombrie 2012,
pentru aplicarea Acordului dintre Comunitatea Europeană
și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor
aflate în situație de ședere ilegală,
semnat la Bruxelles la 18 septembrie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Guvernul României și Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina, semnat la Mátraháza, Ungaria, la 11 octombrie 2012, pentru aplicarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală, semnat la Bruxelles la 18 septembrie 2007.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
p. Ministrul afacerilor externe,
George Ciamba,
secretar de stat

București, 12 iunie 2013.
Nr. 359.

P R O T O C O L
între Guvernul României și Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina
pentru aplicarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina
privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

(Protocol)

În dorința de a facilita implementarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală, denumit în continuare *Acord*,
în conformitate cu prevederile articolului 19 din Acord,
Guvernul României și Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina, denumite în continuare *părți*,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Autorități competente

(1) În conformitate cu prevederile articolului 19 alineatul (1) litera a), următoarele autorități vor avea competență pentru primirea, transmiterea și procesarea cererilor privind readmisia, precum și a celor privind tranzitul, în conformitate cu articolele 7 și 14 ale Acordului:

a) Pentru Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina
1. Pentru cetățenii din Bosnia și Herțegovina:
Ministerul Securității din Bosnia și Herțegovina
Sectorul pentru imigrare
Adresa poștală: Trg Bosne i Hercegovine 1, 71 000 Sarajevo
Telefon: +387 33 492 477
Fax: +387 33 492 794
e-mail: readmisija@msb.gov.ba

2. Pentru cetățeni ai statelor terțe, apatrizi și pentru persoanele în tranzit prin Bosnia și Herțegovina
Serviciul pentru afaceri ale străinilor
Adresa poștală: Pijačna 6, 71 000 Sarajevo
Telefon: +387 33 772 952
Fax: +387 33 772 982
e-mail: readmisija@sps.gov.ba
b) pentru Guvernul României

1. Pentru transmiterea cererilor de readmisie a cetățenilor din Bosnia și Herțegovina, a cetățenilor statelor terțe și a apatrizilor, primirea cererilor de readmisie a cetățenilor statelor terțe și a apatrizilor depistați pe teritoriul Bosniei și Herțegovinei, precum și a cererilor de tranzit terestru:

Ministerul Administrației și Internelor
Oficiul Român pentru Imigrări
Direcția migrație

Adresa poștală: Str. Eforie nr 3—5, et. 6, sectorul 5, București

Telefon: +40 21 314 38 85

Fax: +40 21 311 88 95

E-mail: ori.returnari@mai.gov.ro

2. Pentru primirea cererilor de tranzit aeroportuar și pentru cererile de readmisie a cetățenilor români:

Ministerul Administrației și Internelor
Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
Direcția de supraveghere și controlul trecerii frontierei
Adresa poștală: Str. Răzoare nr. 5, sectorul 6, București
Telefon/fax: +40 21 312 11 89
E-mail: igpf@mai.gov.ro

(2) Autoritățile competente la care se face referire la alineatul (1) al prezentului articol se vor informa reciproc, în cel mai scurt timp, prin canale diplomatice, în legătură cu orice schimbări intervenite în lista autorităților competente sau schimbări privind datele de contact.

ARTICOLUL 2

Puncte de trecere a frontierei

(1) Readmisia cetățenilor părților, a cetățenilor statelor terțe și a apatrizilor, precum și admisia în tranzit se vor realiza prin următoarele puncte de trecere a frontierei:

a) Pentru Bosnia și Herțegovina
Pe teritoriul Bosniei și Herțegovinei
Sediile poliției de frontieră din BIH
Centrul de operațiuni
Telefon: +387 33 755 300, 755 301
Fax: +387 33 755 305, 755 306
e-mail: granpol@granpol.gov.ba
Aeroportul Internațional Sarajevo
Telefon: +387 33 755 359
Fax: +387 33 755 360
e-mail: sarajevo@granpol.gov.ba

b) Pentru România
Pe teritoriul României:
Punctul de trecere a frontierei Aeroportul Internațional București „Henri Coandă”

Adresă: Calea Bucureștilor nr. 224 E, Otopeni, județul Ilfov

Telefon: +40 21 201 33 08

Fax: +40 21 351 59 93

(2) Autoritățile competente pot conveni să utilizeze alte puncte de trecere a frontierei pentru readmisie și tranzit, de la caz la caz. Data, ora, punctul de trecere a frontierei și modul de transport al persoanei care va fi readmisă, precum și modul de tranzit vor fi convenite, în scris, de autoritățile competente pentru fiecare caz specific.

(3) Autoritățile competente se vor informa reciproc, în cel mai scurt timp, prin canale diplomatice, în legătură cu orice schimbare din lista punctelor de trecere a frontierei menționate la alineatul (1) al prezentului articol.

ARTICOLUL 3

Înaintarea și răspunsul la cererile de readmisie

(1) Înaintarea unei cereri de readmisie, în conformitate cu articolul 7 al Acordului, este inițiată prin trimiterea unui formular, atașat ca anexa 6 la Acord. Autoritatea competentă a părții solicitante va trimite formularul autorității competente a părții solicitate prin e-mail sau fax. O confirmare de trimitere prin e-mail sau fax va reprezenta dovada transmiterii.

(2) Separat de cererea de readmisie trimisă prin e-mail sau fax, partea solicitantă înaintează, de asemenea, documentele enumerate în anexele 1—5 ale Acordului și formularul „Standard European de Amprente” completat, cu amprente și o fotografie a persoanei pentru care este înaintată cererea. Dacă dovezile din anexele 2—5 ale Acordului urmează să fie înaintate, acestea trebuie să fie clare și precise, astfel încât să poată fi verificate și să se poată stabili dacă partea solicitată are obligația de a readmite.

(3) Partea solicitată va transmite răspunsul său autorității competente a părții solicitante care a înaintat cererea de readmisie, prin e-mail sau fax și în intervalul de timp specificat la articolul 10 alineatul (2) sau (3) al Acordului.

ARTICOLUL 4

Modalități de transfer și modurile de transport

(1) După primirea notificării de aprobare a readmisiei de la partea solicitată, partea solicitantă transmite părții solicitate o notificare scrisă care va conține datele personale ale persoanei ce urmează să fie readmisă, precum și informațiile legate de transport.

(2) Notificarea la care se face referire la alineatul (1) al prezentului articol va fi înaintată prin Formular de transfer, atașat ca anexa nr. 1 la prezentul protocol. Formularul de transfer va fi înaintat prin e-mail sau fax autorității competente a părții solicitate nu mai târziu de 3 zile lucrătoare înaintea datei la care se efectuează transferul.

(3) Dacă data transferului este amânată de către partea solicitantă, din cauza obstacolelor formale sau practice, autoritatea competentă a părții solicitante este obligată să informeze imediat autoritatea competentă a părții solicitate în legătură cu amânarea.

(4) În cazul unei amânări la care se face referire la alineatul (3) al prezentului articol, autoritatea competentă a părții solicitante este obligată să retransmită Formularul de transfer în conformitate cu prevederile alineatului (2) al prezentului articol.

(5) Dacă data transferului este amânată din cauza unor obstacole formale sau practice ale părții solicitate, autoritatea competentă a părții solicitate este obligată să informeze imediat autoritatea competentă a părții solicitante în legătură cu amânarea și este obligată să propună o nouă dată de transfer.

ARTICOLUL 5

Readmisia din greșeală

Dacă partea solicitantă readmite din nou persoana pentru care a fost stabilit, în baza cererii părții solicitate, că nu există condiții pentru readmisie, întreaga documentație legată de acel caz particular trebuie să fie returnată părții solicitante.

ARTICOLUL 6

Cererea de tranzit

(1) În plus față de prevederile articolului 14 alineatul (1) al Acordului, cererea de tranzit trebuie, în caz de nevoie, să conțină următoarele:

a) informații despre nevoile speciale privind asistența acordată copiilor sau persoanelor în vârstă din cauza problemelor de sănătate sau a vârstei persoanei în tranzit;

b) informații privind posibila nevoie de măsuri de securitate sau protecție.

(2) Informațiile sus-menționate trebuie să fie precizate în secțiunea C („Observații”) din formularul de cerere de tranzit (anexa 7 a Acordului).

(3) Potrivit articolelor 13 și 14 ale Acordului, părțile au convenit următoarele:

a) Cererea de tranzit va fi înaintată autorității competente a părții solicitate, potrivit articolului 1 al prezentului protocol, prin e-mail sau fax, în cel mult 15 zile calendaristice înainte de data pentru care a fost planificat tranzitul.

b) Autoritatea competentă a părții solicitate este obligată să transmită un răspuns prin e-mail sau fax în 5 zile calendaristice de la data primirii unei cereri de tranzit. Autoritatea competentă este obligată, de asemenea, să precizeze dacă este de acord cu tranzitul, data, punctul de trecere a frontierei desemnat, modul de transport și angajarea personalului de escortă.

c) Dacă partea solicitantă a considerat asistența părții solicitate ca un pas necesar, acest lucru trebuie să fie indicat în formularul de cerere de tranzit (anexa 7 a Acordului). Autoritatea competentă a părții solicitate este astfel obligată să confirme dacă poate sau nu să asigure asistența solicitată.

d) În cazul unei călătorii aeriene sub escortă, autoritatea competentă a părții solicitate va securiza și va acorda, pe cât posibil, asistență pentru imbarcarea unei persoane care face obiectul tranzitului. Aceasta va fi asistată de personalul de escortă al părții solicitante.

(4) Partea solicitantă este obligată să preia persoana care face obiectul tranzitului, potrivit articolului 13 alineatul (4) al Acordului, fără întârziere, dacă:

a) aprobarea pentru tranzit a fost refuzată sau retrasă potrivit articolului 13 alineatul (3) al Acordului; sau

b) o persoană care face obiectul tranzitului a intrat în mod ilegal pe teritoriul părții solicitate; sau

c) aprobarea pentru tranzit sau readmisie a fost refuzată de o altă țară de tranzit sau de destinație finală.

ARTICOLUL 7

Returnarea și modalitățile de tranzit ale personalului de escortă

Potrivit articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Acord, părțile convin asupra următoarelor condiții privind transferurile sub escortă sau tranzitul pe teritoriile lor:

a) Personalul de escortă va fi responsabil pentru escortarea persoanelor care sunt readmise și pentru transferul lor către autoritatea competentă a țării de destinație.

b) Personalul de escortă își va îndeplini sarcinile neînarmat și îmbrăcat în ținută civilă. Personalul de escortă trebuie să posede documente care să dovedească că readmisia sau tranzitul au fost aprobate de către partea solicitată. Este obligat, de asemenea, să aibă asupra sa documentele oficiale de identificare.

c) Partea solicitată va asigura escorta și asistența prin angajarea personalului său, care este autorizat să îndeplinească astfel de sarcini.

d) Escorta va fi organizată în conformitate cu legislația părții solicitate. În timpul escortei sau al tranzitului, autorizația personalului de escortă va fi limitată la autoapărare. În cazul în care partea solicitată nu poate asigura asistența adecvată sau

în cazul acordării de sprijin personalului de asistență aflat în situații neprevăzute, atunci personalul de escortă este autorizat să reacționeze rațional și în mod proporțional pentru a împiedica persoana care face obiectul readmisiei sau tranzitului să evadeze, să se rănească pe sine sau o altă persoană sau să deterioreze proprietatea.

e) Personalul de escortă va fi responsabil pentru portul documentelor de călătorie și al oricărui altor documente sau date legate de persoana care face obiectul readmisiei sau tranzitului, precum și pentru predarea acestor documente reprezentantului autorității competente din țara de destinație.

f) Personalului de escortă nu îi este permis să părăsească locația de transfer înaintea predării persoanei care face obiectul readmisiei sau tranzitului.

g) Autoritatea competentă a părții solicitante este obligată să asigure vize valabile pentru personalul său de escortă pentru toate țările de tranzit sau de destinație, dacă este necesar.

ARTICOLUL 8

Costuri

(1) Toate costurile suportate de către partea care nu este obligată, în conformitate cu articolul 15 al Acordului, să acopere astfel de costuri trebuie să fie asumate de către partea care este obligată să acopere costurile de tranzit, readmisie și transfer al persoanelor, în 30 de zile după primirea facturii corespunzătoare, și este obligată să ramburseze cheltuielile prin transfer bancar în euro.

(2) În cazul readmisiei din greșeală, la care se face referire la articolul 12 al Acordului, partea solicitantă este responsabilă pentru rambursarea tuturor costurilor legate de readmisia și returnarea persoanei care a făcut obiectul readmisiei, suportate de către partea solicitată, dacă partea solicitată oferă argumentul incompatibilității articolelor 2—5 ale Acordului și informații asupra identității reale și cetățeniei unei persoane care urmează a fi returnată.

(3) Detaliile bancare vor fi transmise împreună cu factura.

ARTICOLUL 9

Consultări ale experților

Părțile la prezentul protocol vor stabili comisia bilaterală la nivel de experți. Membrii acestei comisii bilaterale de experți vor fi desemnați de către autoritățile competente menționate la articolul 1 alineatul (1) al prezentului protocol. Consultările în legătură cu implementarea Acordului și a Protocolului vor fi organizate de câte ori este nevoie.

ARTICOLUL 10

Limba de comunicare

În cadrul procedurilor derulate în cadrul Acordului și al Protocolului, părțile vor utiliza limba engleză.

ARTICOLUL 11

Relația cu alte tratate

Prezentul protocol nu va aduce atingere drepturilor, obligațiilor și responsabilităților părților care decurg din alte tratate internaționale.

ARTICOLUL 12

Intrarea în vigoare, durata și încetarea

(1) Prezentul protocol va intra în vigoare în ziua următoare informării Comitetului Comun privind Readmisia la care se face referire la articolul 18 al Acordului. Această notificare este efectuată imediat după ce părțile se informează reciproc în legătură cu îndeplinirea procedurilor juridice interne care sunt necesare pentru intrarea sa în vigoare.

(2) Dacă Acordul încetează să mai producă efecte, prezentul protocol va înceta, de asemenea, să producă efecte.

(3) Pe lângă modificările definite prin prezentul protocol, părțile pot modifica alte prevederi ale prezentului protocol. Astfel de modificări vor fi inițiate în formă scrisă prin canale diplomatice

și vor intra în vigoare în conformitate cu procedurile descrise la alineatul (1) al prezentului articol.

(4) Prezentul protocol poate fi denunțat în orice moment, de către oricare parte, prin transmiterea unei notificări scrise, pe cale diplomatică, celeilalte părți. Denunțarea va produce efecte la 3 luni de la data primirii notificării.

Semnat la Mátraháza, Ungaria, la 11 octombrie 2012, în două exemplare originale, fiecare în limbile oficiale din Bosnia și Herțegovina (bosniacă, croată și sârbă), română și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Mircea Dușa,
ministrul administrației și internelor

Pentru Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina,
Sadik Ahmetovic,
ministrul securității

ANEXA Nr. 1

Stema României

Stema Bosniei și Herțegovinei

Denumirea autorității competente a părții solicitante
(locul și data)
Referință

Către:

.....
.....
.....

(denumirea autorității competente a părții solicitate)

FORMULAR DE TRANSFER

Potrivit articolului 4 al Protocolului dintre Guvernul României și Consiliul de Miniștri din Bosnia și Herțegovina privind implementarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

INFORMAȚII DESPRE PERSOANĂ ȘI TRANSPORT

1. Nume și prenume (rog a se sublinia numele):

.....

2. Data nașterii:

.....

3. Documentul de călătorie (rog a se specifica tipul):

Nr., valabil de la la (ziua/luna/anul)

4. Starea de sănătate:

.....

5. Modalitatea de transport (aer/terestru) și detalii (numărul zborului/tipul de vehicul și numărul de înmatriculare etc.):

.....

6. Data transferului:

.....

7. Ora transferului:

.....

8. Locul transferului (punctul de trecere a frontierei):

.....

9. Transport cu escortă: Da Nu

În caz afirmativ, rog a se specifica detalii despre personalul de escortă:

.....

10. Măsuri de securitate care vor fi luate la locul de transfer:

.....

.....
(Semnătura reprezentantului autorității competente a părții solicitante)
(sigiliu/ștampilă)

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului nr. 1/2013 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 lit. b) și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară,

în baza prevederilor art. 7 alin. (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere solicitarea Societății Comerciale „Fondul de compensare a investitorilor” — S.A. înregistrată la Autoritatea de Supraveghere Financiară cu nr. a/431 din 3 mai 2013,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât, în ședința din data de 11 iunie 2013, emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 1/2013 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 9 februarie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 se publică împreună cu prezentul ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul și pe site-ul Autorității de Supraveghere Financiară (www.cnvmr.ro).

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

București, 11 iunie 2013.
Nr. 3.

REGULAMENT Nr. 1/2013

pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006

Art. I. — Regulamentul nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 9 februarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Fondul va primi noi acționari, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 44 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, fie prin cesiunea unor acțiuni din partea acționarilor existenți, fie prin emisiunea de noi acțiuni, în limita numărului de acțiuni aprobate prin actul constitutiv, realizată trimestrial, semestrial sau anual, dacă este cazul. Emisiunea de noi acțiuni se efectuează în baza hotărârii consiliului de administrație, dacă acestuia i-a fost delegată respectiva atribuție de către adunarea generală a acționarilor Fondului, potrivit legii.

(2) În situația excepțională în care Fondul constată că cesiunea indicată la alin. (1) s-a efectuat cu încălcarea

prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv către persoane care nu sunt îndreptățite să dețină calitatea de acționar al Fondului, Consiliul de administrație operează de îndată transferul în Registrul acționarilor, drepturile de vot aferente respectivelor acțiuni fiind suspendate în conformitate cu prevederile art. 283 alin. (1) din legea mai sus amintită.

(3) În termen de două zile de la data operării transferului menționat la alin. (2), Fondul comunică A.S.F. situația de fapt și prezintă documentele în baza cărora s-a efectuat transferul respectiv.

(4) În termen de 15 zile de la data primirii comunicării indicate la alin. (3), A.S.F. va dispune măsurile necesare prevăzute la art. 283 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vederea înstrăinării acțiunilor Fondului de către acționarul neeligibil sau a anulării acestora urmată de emiterea unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora către persoanele juridice indicate la art. 44 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 22, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Contribuțiile anuale datorate de către membrii Fondului într-un an calendaristic trebuie stabilite astfel încât valoarea totală a acestora, împreună cu sumele pentru compensare aflate în posesia Fondului, să fie cel puțin egală cu 1% din valoarea investiției compensabile, fără însă ca valoarea totală a contribuțiilor anuale aferente unui an calendaristic să fie mai mică de 0,075% din valoarea investiției compensabile.

(4) A.S.F. va solicita Consiliului de administrație al Fondului modificarea corespunzătoare a cotelor care stau la baza calculului contribuțiilor anuale, în condițiile în care nivelul acestora a fost stabilit cu încălcarea prevederilor alin. (3).”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării acestuia și a ordinului de aprobare în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se publică în Buletinul și pe site-ul Autorității de Supraveghere Financiară (www.cnvmr.ro).

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 639089